

— Foia Săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA. —

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

O evanghelie din Abisinia.

Războulul din Africa, ne făcă să aflăm multe lucruri pe care nu știam. Astfel aflărăm că acolo, departe în Africa, trăește vechea Etiopia, țara biblică, pe care azi o cheamă Abisinia.

Și mai aflărăm că această Abisinie are un creștinism din veacurile cele dintâi. La început avea legătura cu marea familie a creștinismului. Mai târziu însă a venit Islamul, religia lui Mohamed, care l-a rupt această legătură, și-a izolaț'o, ca pe-o insulă mică, într'o mare de popore păgâne. Ea și-a păstrat însă creștinismul. Cu unele deosebiri; nu prea de tot marți, are aceias biserică, aceias slujbă, aceias sărbători și obiceiuri religioase.

Îată spre pildă, alături o Evanghelie din Abisinia. Un diacon a ridicat' de pe masa sfântului altar și o înaltă în fața poporului. Aceeași Evanghelie ca și la noi.

Numei căt — ca și la noi — această Carte sfântă, stă și la Abisiniile prea mult închisă și prea puțin deschisă. Prea mult ferecată în aur și prea puțin împărtit aurul din ea, în viața oamenilor...

De când cu războulul din Africa, am studiat Abisiniile din o mulțime de cărți, ziară și reviste. Și un lucru m'a isbit: păcatele, obiceiurile reale și urăte, păgânătățile, sunt aceleași ca și la noi.

Spre pildă: urătele obiceiari de pe la nunți, sunt exact ca și cele de pe la noi. Am citit într'o carte către „strigături” dela ospețele de acolo. El bine! În ele sunt aceleași vorbe porcoase ca și cele

dela noi. Ai crede că sau abisiniile le-au luat dela noi, sau noi dela ei (asta se explică prin aceia că ele au același autor; pe diavolul). Și celelalte tot așa. Dansurile tot

așa. Bețile tot așa. Doar cu deosebirea că creștinii de aici se îmbată cu rodul vițel, cu „sâangele Domnului”; iar abisiniile se îmbată cu mierea albinelor, cu rodul

cel curat al florilor de pe câmp (cu băuturi făcute din miere). Păcatelor sunt aceleas...

Citii spre pildă în acest număr, cum se serbează anul nou în Abisiniile și veți afla aceleaș beții și păgânătăți. Un ziarist credincios din Budapesta, fiind de anul nou în Addis-Abeba, capitala Abisiniilor, scrie că n'a văzut încă un tad așa de grozav ca în noaptea acela de beții și chefuri. „O, Addis-Abeba — oftează ziaristul — căt de departe ești și totuș căt de aproape ești tu de Budapest, de Berlin, de Viena, de București”...

Îată și aceasta este o grăitoare dovadă că diavolul a lucrat, și lucră, la fel pe toată întinderea pământului. Pe tot rotogolul pământului, lucrarea diavolului e la fel: el lasă literă, dar omoară duhul. El fură mierea și lasă faguri goi. Ia miezul și lasă cojile...

Diavolul a cucerit și cucerește mereu pământul, și pentru că el, are o comandă unitară; o singură comandă pentru toate fronturile din lume.

Iar în vremea astă creștinii, copiii lui Dumnezeu, în loc să se strângă cu toții la luptă, sub eomanda Golgotei și-a lui Isus cel răstignit — o, e dureros, să-i vezi sfâșiați în tabere, urându-se și războindu-se unii cu alții, în loc să se războtască cu balaurul cel mare...

O, vino Doamne Isuse, strângă-ți copii Tăi, strângă-ți ostașii Tăi pe dealul Golgotei și du-ne la luptă și biruință.

Fiul risipitor.

Din casa tatălui m'am dus
In fările streine:
Arag sunt: porci și păzesce
Mi s anil umbre în apus
Și rătăcesc și flămândesc
Pe căi de jale pline...

De casa mea îmi amintesc
De glasul blând de tată:
Și lacrimile năvălesc

Și lacrimile îmi șoptesc
Cu vorbe ce imbată
De casa de altădată...

Departă este dar mi-e dor
Perdut sunt fără Dânsul;
Nevrednic și risipitor
Când mă doboără plânsul
Când simt că sunt un călător
Mă 'ntorc la sănătă Lui să mor.

CONST. GORAN.

CHEMARE.

Duminică, 26 Ianuarie 1936, noi ostașii Domnului de pe valea Tazlăului și Trotușului vom a ne concentra într'o mare adunare duhovnicescă în comună Măgirești, jud. Bacău.

Deaceea cu toată dragostea rugăm pe frați și pe surori să vină căt mai mulți, fiind și începutul manevrelor noastre pe anul 1936.

De hrana trupească și sufletească se va îngrijii fiecare,

In numele fraților David Bălăuță Ion, Lăloala,
Th. Cazacu și Fălniță, Măgirești.

Dacă s'ar înplini nebuniile ce le grăesc suduitorii.

Am arătat în numărul trecut, cum suduitorul — prin nebunia sudalmei — se dă unii pe alții celui rău. Își dă și pruncii celui rău. Se dă și pe ei celui rău...

Dar, pe lângă asta, suduitorul, când se supără, își mai dă necurătului și vitele sale, își dă boii, își dă vaca, își dă calul, își dă porcul, își dă găinile... Își dă și plugul, carul, coasa, grebla și tot ce-i vine în gură. Suduitorul, nebunul, îi cere neincetat lui satan să se „bage” în vitele lui, să le „ia”, să le „ducă”, să le „omoare”... Dacă s'ar înplini nebuniile lui, ar fi ceva îngrozitor. Ar fi exact ceia ce se vede în chipul de alături...

O, ce nebun infricoșat este

suduitorul! Bunătatea lui Dumnezeu i-a dat vite în ograda lui și bunătăți în curtea lui — iar el, nebunul — le dă diavolului. El are un bun dela

Dumnezeu pe care îl sparcă, dându-l diavolului. Își dă omul vaca, diavolului. Si pe urmă bea laptele ei. Își dă porcul și pe urmă il mănâncă.

Își sparcă mai întâi avutul și apoi îl folosește. Ce nebunie!...

Nume nu-i dă diavolului atât de lucru ca suduitorul. De aceia și necuratul, își va cere pe urmă plata sa. „Te-am ascultat omule — îi va zice pe urmă — am alergat mereu pe unde m'ai trimis... te-am slugit o viață întreagă... acum slujește-mi și tu o veșnicie întreagă aici în focul iadului...

O, suduitorilor nebuni, cum nu vă dați voi seamă de grozăvenia și pierzarea ce ieșe din gura voastră!

Lăsați-vă îndată de acest păcat îngrozitor și pierzător de suflete.

(Va urma).

Raport de bucurie dela adunarea fraților din Cernăuți.

Părintele nostru scump. Cu bucurie vestim că adunările Oastei Domnului Isus Biruitorul din Cernăuți se continuă regulat și sporesc tot mai mult în credinție și har. Sărbătorile cari au trecut le-am petrecut în adunări pline de bucurie, cântări și de propovăduirea cuv. Domnului. In ziua a 3 de la Crăciun, am avut o mare adunare cu frați din 12 comune și 3 județe. Cuvântul Domnului s'a propovăduit, cu duh și dragoste, netrecând peste ce este scris (1 Cor. 4, 6). Au vorbit frații Serban—Cernăuți, Ionescu—Cer-

năuți, Pepelea—Cozmin căt și Pă. Viorel Bujoreanu și sora Tili.

In noaptea de Anul Nou, ne-am adunat frați și surori în casa fr. Munteanu petrecându-o în predici, cântări și rugăciuni.

In ziua de Anul Nou, am avut din nou o binecuvântată adunare cu mulți frați, în care am îmbrățișat prin rugătoată lucrarea Oastei din tară și pe gornistul nostru scump.

Pentru toate slăvit să fie Isus!

Pentru frați:
Preot Viorel Bujoreanu.

Invitare la Avram Iancu-Turda.

— In casa părintelui Iosif Trifa. —

Oastea Domnului din com. Avram Iancu, județul Turda, roagă pe toți frații de pretutindeni a lua parte la o mare adunare ce se va ține pe ziua de 26 Ianuarie.

Adunarea va avea loc în casa scumpului nostru pă. Iosif. Veniți dragi frați, în număr cât mai mare, să ne bucurăm, în cuibul paserii noastre măiestrie.

Veniți, pe toți vă așteptăm cu drag frații de aici.

Fara Traian alui Vasile, ostaș al Domnului.

Inoiti-vă îndată abonamentul.

Numărul acesta e cel din urmă pe care-l mai trimitem celor ce nu și-au înnoit abonamentul.

Credem că am dat destulă dovadă — și cu numerile din urmă, despre silințele și jertfele ce le facem să scoatem foia căt mai bogată și mai bine îngrijită. Ca să putem răsbi însă înainte, așteptăm ca și iubii noștri abonați, să-și facă datoria.

Scoțând foia cu jertfe mari, pe așteptare nu o putem trimite nimănui. Fiecare să-și reguleze abonamentul la timp.

Acesta e al treilea număr, pe care îl trimitem tuturor abonaților. Numărul viitor îl mai putem trimite numai celor ce și-au înnoit și își înnoesc abonamentul. Toți cei ce voiesc să aibă și pe mai departe această foaie bună să-și înnoiască îndată abonamentul ca să nu aibă neplăceri cu sistarea ei.

Abonați și răspândiți cea mai bună și cea mai eficientă foaie pentru popor. Cine abonează și ajută abonarea acestei foi, ajută lucrul Domnului.

Bucurile noastre de Botez.

Iarăși frați între noi.

Ca și la Crăciun și Anul nou — de Botez am avut noi bucurii la Oastea din Sibiu. Am avut iarăși frați sosiți între noi.

Dela Avrig ne-au cercat 5 frați. Nespus de duios și mișcător ne-a vorbit frațele Severin. A mișcat toată adunarea cu acel duh de smerezie, blândețe și adâncire în Jertfa Crucii.

Foarte frumos ne-a vorbit și fr. Moise Fulea, dela Ludos. Ne-a cercat și iubul nostru luptător dela Vârșma, Gh. Voica, vorbindu-ne aşisădere foară plăcut.

De sărbătorile Anului nou, ne-a cer-

cetă și două surori dela Simeria veche, sora Sanda, soția preaubitului nostru luptător I. Opris, din Simeria, cu încă o soră de acolo.

Ne-am petrecut și de data asta cu multe bucurii duhovnicești.

Tineretul Oastei.

A luat un mare avânt tineretul Oastei de aici. Sporind numărul, au hotărât să-și înăuntruze lor specială, Dumineca după ieșirea din biserică, invățăm mereu cântări nouă.

Slăvit să fie Domnul pentru toate!

Nopțile Domnului,

au fost minunate în toată țara. De pretutindeni ne-au venit rapoarte pline de bucurii și biruințe.

Rapoartele vor urma în numerii viitori.

Daruri și ajutoare pentru susținerea foii.

Înțelegând despre greutățile ce le avem, mulți frați ostași, abonați, prieteni și ceteri ne-au trimis daruri pentru susținerea foii — pe care le publicăm aici la foaie, rugând pe Domnul darurilor să răsplătească pe cei care ajută lucrul Lui.

Dela frații din jud. Dorohoi, prin fr. P. I. Corsei, Leu 70.

ALTE DARURI:

Zaharia Cudlic, Pojorâta-Bucovina	Leu 10	I. Ion Popa, Bivolari-Isăi	— — — Leu 10
M. Cîsinchi, Pojorâta-Bucovina	— • 10	Ion Buzas, Codreni-Tr. Mare	— — • 15
Dr. Onofrei Flatur, Poeni-Suceava	• 5	Maria Micleu, Timișoara	— — — 25
V. Rotaru, Rădăuți-Bucovina	— 5	(Va urma).	

Rapoarte.

Dela Petroșani—Hunedoara.

Adunarea dela Anul nou, a fost minunată. Au luat parte și mulți frați străini. În sf. biserică au grădit mișcător pă. din Livezeni și fr. Petru.

Adunarea de după sf. liturghie a fost mareată. De mult n'au văzut Petroșanii așa ceva. Multe lacrimi a curs în ziua aceia. Domnul să fie lăudat.

Drăgoescu Petre, ostaș, Petroșani—Hunedoara.

Frați ostași! — și voi creștinii toți din România mare,

Sprințini în țara asta, a lui Dumnezeu lucrare!

Am strigat parola luptei (și vrem suflete prezente):

— La „Isus Biruitorul”, 10 mii de-abonamente!...

Urare pentru frații mei.

Viața noastră se poate asemăna cu călătorului din pustiu. Unde nu se află apă de cât în oaze. Pentru a păstra vreme indelungată apa cea binefăcătoare: trebuie *burduf bun*.

Inchipuiți-vă, bunăoară, că în Bărăgan, unde fântâni sunt în inimă pământului, la mare adâncime, burdufurile cu care se scoate apa ar fi având tesuturile rare (învechite) ori ar fi găurite, ori pleșnite. Până sus, arurge toată apa! și zădarnic ar fi osteneala. După cum la nimic năr folosi călătorului din desertoare burduful care nu ține apă în el.

Călătorul duhovnicesc nu poate străbate „din Egipt până în Canaan” fără „burduf nou”! Fântâna Scripturilor sfinte este nesfârșit de adâncă. Cei care îl cunosc afuzișul său că din ea nu se poate scoate *niciodată* apă cu burduf vechiu! Căci un astfel de burduf se sparge! Apa Scripturilor este *vinul de la Cana Galilei!* Vinul celus. Vinul euharistic. „Vinul cel bun” care „ține până la sfârșit” (Ioan 2, 10). Toate vinurile vieții slăbesc, sc strică numai vinul Evangheliei *ține până la sfârșit!* Cine-l ia însă, din fântâna Domnului, trebuie să-și dea seamă că acesta e un „vin nou”, fără nici o asemănare cu putință! Care nu se poate păstra nici de cum în burduful

firii celei vechi! „Blestemat fie cel ce face cu nepăsare lucru Domnului” (Ieremia 48, 10). Acela se asemănă Moabului „care a fost linisit și a stat nemîșcat pe drojdie sale. Nă fost turnat din vas în vas. De aceia „gustul i-a rămas în el și miroslul său nu s-a schimbat” (Ieremie 48, 11).

Un „burduf vechiu” este al slăbăognoului care stătuse, din obișnuință, zeci de ani, pe malul lacului spunând lui Dumnezeu, care

era lângă dânsul: „n'am pe nimeni!”

Un „burduf nou” este al „femeii păcătoase” cu mirul despre care Isus a mărturisit că „ori unde va fi propovăduită Evanghelie, se va spune și ce-a făcut femeia aceasta care pomeneira ei” (Mat. 26, 13).

Un „burduf vechiu” este al celor cari spun „am învățat doar în școală despre Hristos”, păstrându-I amintirea cu capul, nu cu inima.

Un „burduf nou” au cei cari

fac zeci și sute de km. pe jos pentru a cerceta un suflet și a-i duce „vinul Evangheliei”! Amin zic vouă că se va pomeni în „Cartea de amintire” (Maleah 3, 16) ce-au făcut oamenii acești!

Burdul nou: sfîntit de suferință, umflat de lacrimă pocăință, stropit de sângele Mielului — iată ce ne trebuie în 1936 pentru că „vinul nou se pune în burdufuri noi și amândouă se păstrează înpreună” (Mat. 9, 17).

Noi suntem cu toții, cum spunea păstorul nostru într-o predică, o „cofa doigtă”. Dar această cofa stănd în „apa Evangheliei” s'a umflat și acum face slujbă *aducând apa Evangheliei*, de la isvor!

Ce minuni fac un altot într-un pom pădure! Acest altot pregătește un „burduf nou”, purtător de minunată roadă!

Altoiul Evangheliei înobilează „vasul” nostru.

Un Slănt Părinte zicea că „Hristos e sarea din noi care înpiedecă putrezirea sufletească”. Da, fără sarea asta — nu putem avea burdul nou!

Atenție la sarea „burdufului” nostru!

I. Gr. Oprisan.

(Va urma).

Nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi
(Matei 9, 17).

CEASUL SUNA...

*Scoală, frate te ridică
Din norolul celui rău,
Că te-ai depărtaț cu totul,
De prea bunul Dumnezeu.*

*Ceasul deșteptării astăzi
Pentru tine a sunat
Rupe lanțul ce te leagă
Și te scoală din păcat.*

*E destulă vreme, frate,
De eând al „notat în tină
Lasă ale nopții toate
Și te „ntoarce spre lumină*

*Vino astăzi te grăbește
Că altă scăpare nu-i,
Și cu înțimă înfrântă
Întrân Oastea Domnului.*

*Ceasul deșteptării sună
Lasă ai satanil porci
Domnul vrea să vîlă la Dânsul
El vrea astăzi să te'ntorci.*

TRAIAN I. GOGONCEA
student ostaș.

Cântăreților Oastei.

Oastea Domnului — această Oaste dragă și scumpă nouă, tot mereu ne căntă dulce — măntuirea, — și în versuri. O, ce cântec dulce și plăcut este acesta, — când ni-i leagăna în versuri — pe Isus, crucea, Golgota, suferința și răbdarea și cîința — măntuirea întreagă!... — Versuri sfinte, — ca un damnezesc nectar, — dulce, precurat și plin de har!

O, ce binecuvântată este Oastea aceasta, care atât de minunat a deștepten pământul nelucrat. Care a dezgropat atâtă și atâtă talanți de cântare, ce zăcea în nelucrare. Cum s-au deșteptat acei trezii — la suflet, — și au început să preamăreasă pe Isus și măntuirea noastră — în stihuri dulci!

Nu avem cuvinete omenești să-i mulțumim scumpului nostru părintele Iosif Trifa, — care bogat ne-a dăruit nouă creștinilor — și de această deșteptare și bucurie sufletească, luminarea cu lumina Evangheliei, — și în versuri sfinte. — Dar Domnul vede... Domnul știe... Cerul îl crotesc... și îl binecuvântă!

Fraților cântăreți, — dragilor, dulosi, — cari atingești cu mâini curate coardele inimilor voastre, — din cari cântă Domnului, cântă oamenilor — măntuire! Nouă ne plac atât de mult stihurile voastre!

Noi ca pe o luminată sărbătoare primim cântarea voastră pe paginile luminate — a lui „Isus Biruitorul”, și în cărticele minunate. — Noi plăcut ne legănam pe aripele versurilor voastre, — și prin ele ne înălțăm către Isus și izbăvirea noastră.

Biserica noastră românească va fi foarte mândră, fericită, — că vă are pe atâtă cântăreți, cari în stihuri dulci vestișă Impărăția Cerurilor — pentru acei binecredincioși copii a lui Dumnezeu și ucenicii lui Hristos.

— Cântați Domnului cântări sfinte! (Ps. 149, 3).

Preot Vladimir Popovici, Basarabia.

SUNT CLIPE...

*Sunt clipe în viața noastră
De ferire și de vis,
Ca peste cătiva timp să moară
In groapa ce li s'a deschis...
Sunt clipe în viața noastră,
Trăind în bine și 'n belsug,
Uitând de totă suferință
Uitând al măntuirii jug...
Mai binecuvântă clipe
In viața noastră însă, nu-i
Ca clipe când prin suferință
Ne-a strâns Isus sub crucea Lui.
NISTOR CHIRI, elev-ostaș.*

DE SUS...

*De sus din cerul Tău senin
Te-ai pogorât Isuse,
In ieslea cea din Vîfeim
Căci lumea se pierduse...
In grejd pe pale ai venit
Ca să arăți anume
Că Tu mai jos te-ai socotit
De toți în astă lume...
Iubirea Te-ai făcut să vîi
Să-ți vadă lumea făta,
Prin moarte, morții să-i invit
Si să ne scapi viața...
Tu ești al nostru Impărăț...
— Cânta și vom tot poporul —
Să fi purușea lăudat
Isus Biruitorul...
AUREL GRAMA, ostaș.*

Desertăciunea desertăciunilor — toate sănt deșărtăciune... (Eclesiast 12, 8).

In lumea astă sunt mulți predicatori înzestrăți dela Dumnezeu cu dar mare de a predica despre lucrurile măntuirii sufletești. Dar este unul care îl întrece pe toți: Moartea. Acest predicator vorbește mai cu putere de cât oră care altul.

Ei ne predică mereu despre desertăciunea acestei vieți. Ne arată mereu că acelaș sfârșit îl are în lumea aceasta împăratul ca și servitorul; milionarul ca și cersetorul. Toți intră în acelaș pământ. Si toți încap în același căsuță, lungă de doi metri și largă de un metru.

In Biblie este unul care a căutat ca nimeni altul desertăciunea acestei vieți. E înțeptul Solomon. In carteau "Eclesiastul", înțeptul Solomon, a pus jalia căutare a acestei vieți trecătoare. „Făcut am lucruri mari... ziditumi-am case și am sădit vii... mi-am făcut grădini și fântâni. Mi-am cumpărat cirezi de boi și turme de oi. Mi-am strâns aur și argint și bogății mari. Mi-am adus căntărești și căntărești, și multe femei. Am ajuns mai mare decât toți. Tot ce mi-au poftit ochii le-am dat și nu mi-am oprit inima dela nici o veselie...

Apoi, când m'am uitat cu băgare de seamă la toate lucrurile pe care le făcusem cu mâinile mele și

la truda cu care le făcusem, am văzut că în toate este numai desertăciune și goană după vână și că nu este nimic trăinic sub soare" (Eclesiast cap. 2).

Așa a rânduit Dumnezeu, că înțeptul Solomon să aibă tot ce poate da lumea astă. Si să guste chiar tot ce poate da lumea astă. A fost împărat și a gustat din mărime; a fost înțept și a gustat din

înțelegiune; a fost bogat și a gustat din bogătie; a avut multe femei și a gustat din plăcerile lumești... a gustat din tot ce i-a putut da lumea. Si totuși — pe urmă a strigat că toate acestea sunt desertăciune...

Dumnezeu l-a lăsat să guste din toate, pentru că să ne lase nouă o lecție, o pățenie, despre rostul acestei vieți. In carteau cu Eclesiastul, înțeptul Solomon, ne-a lăsat o pre-

dică, scoasă din viața lui, din pătană lui... Ascultați cum se termină această predică:

„Tu tinere — tu omule — poți umbla pe căile alese de inimă ta și plăcuțe ochilor tăi, dar să știi că pentru toate acestea te va chema Dumnezeu la judecată. Alungă răul din trupul tău, căci tinerețea și zorile vieții sănt trecătoare.

Adu-ți aminte de Făcătorul tău până nu încep să tremure paznicii casei (mâinile) și să se încovoieze cei doi stâlpi (picioarele), până nu se opresc ceice macină (dinții), până nu se întunecă cei ce se uită pe fereastră (ochii) până nu se închid cele două uși din spatele uliță (buzele), până nu înfloreste migdalul cu peri albi, până nu se rupe funia de argint, până nu se sfârmă vasul de aur, până nu se sparge găleata la izvor, până nu se întoarcă tărâna în pământ, cum a fost, și până nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care l-a dat... teme-te de Dumnezeu (pe legea cea nouă: iubește pe Dumnezeu) și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om. Căci Dumnezeu vă aduce oriole faptă la judecată.

Si judecata aceasta se va face, cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău... (Eclesiast cap. 11, vers 9—10 și cap. 12).

Prin luptă la biruință.

Iubilă frați ostași din întreaga țară. Foia noastră scumpă Isus Biruitorul prin revărsarea Duhului Sfânt asupra părintelui Iosif și a tuturor fraților colaboratori, apare din ce în ce mai bogată și mai plină de învățături pentru măntuirea sufletelor noastre. Cei ce o primiți și o citiți regulat veДЕJU cătă binecuvântare ne aduce această foaie în casele noastre. Iată de pildă și Nr. I din acest an nou.

Ah! cătă măngăiere și înbărbătare n'au aflat în articolele binecuvântante ale scumpilor noștri frați oțetari ai Oastei: Tr. Corodeanu, Lt.-Colonel Coman Ionescu și Dr. C. Samson.

Doamne cătă măngăiere, cătă binecuvântare și cătă cursaj de luptă n'am căpătat noi pentru anul în care am intrat, cînd cuvintele acestor scumpi oțetari ai Oastei.

Găndiți-vă apoi iubiți frați la campania de luptă începută de păr. Munteanu Muntimar pentru a scoate tineretul din ghiarele satanei. Cătă iubire, răbdare și dragoște nu are acest preot ales al Domnului pentru tinerimea noastră rătăcită. Dar păr. Vladimir Popovici dela Glingenici—Basarabia căsare duhovnicească nu punе s. sa în articolele pe care le trimite la fronturi. Nu mai vorbesc de iubilă noastră frate mai mare I. Gr. Oprisan care alături de gornistul nostru păr. Iosif, trimite fronturilor în fiecare număr hrană duhovnicească bună și plină de Duh.

Iubilă frați ostași!

Această foaie așa de bogată în învățături pentru măntuirea noastră

stră, trebuie să între în toate casele creștinilor, bătrâni sau tineri.

Această foaie intră într-o casă nu se poate să nu răscolească înima celui ce o citește. O foaie ca aceasta scrisă de oameni plini de Duh Sfânt nu se poate să nu rănească inimi pentru Domnul.

Deaceea iubiți frați. În numele Domnului Isus Biruitorul luptă pentru abonarea acestei foii binecuvântante și fiți bine asigurați că sprijiniți lucrarea Domnului pentru care veți primi mare răsplătă dela Domnul, aşa cum știe El să răsplătească celor ce împarte cuvântul Lui.

Fiecare frate ostaș să facă cel puțin un abonament la foaia aceasta. Să nu ne mulțumim că suntem noi abonați și că citim noi. Căci dacă noi am aflat Lumina trebuie să dăm și la altul.

Să nu credeți că nu vom da și noi seama la vremea Judecății de nepăsarea noastră lăsând pe aproapele noストră să orbăcăie în întuneric. Să iubim pe Dumnezeu și pe aproapele sunt poruncile în care se cuprinde toată legea. Însă subirea față de aproapele noile însemnănumai să ajuta cu cele trebuitoare trupului, că dacă vrei cu adevarat să înplinești legea, ajută-l cu hrană pentru suflet, pentru a se putea măntui și el, și atunci frate iubit să știi că mare răsplătă vei primi dela Domnul Oastei.

Slăvit să fie Isus Domnul și Mântuitorul nostru.

Ioan V. Lazar, ostaș
Făgăraș.

PSALMUL 8.

*Doamne, Dumnezeul nostru
Cât ești Tu de minunat!*

*Numele Tău Impărată,
Mai sus de cer s'a 'nățat.*

*Până și pruncii Tie-Ti cântă
Să pe Tine Te slăvesc;*

*Să se rușineze Doamne
Cei ce numele-Ti hulesc.*

*Cerul, stelele și luna,
Soarele și acest pământ,
Sunt lucrul mânărilor Tale
Impărată, Domn prea sfânt.*

*Ce este atuncia omul
Față de puterea Ta?*

*Nu-i decât un fir de tarbă,
Ce'n curând se va usca.*

*Insă Tu cu mare cinstă
Pe el'l al incununat;
Chiar de ingerii din ceruri
Aproape l'al înățat.*

*Toate săpturile Tale
Le-al supus sub mâna lui
Altă ființă pe lume
Ca dânsul nici una nu-l*

*Doamne, Dumnezeul nostru
Cât ești Tu de minunat!
Numele Tău Impărată
Mai sus de cer s'a 'nățat.*

I. TUDUSCIUC.

Invierile Oastei.

Din însemnările unui ostaș-călător.
Era să sară în Murăș și să se spânzure și cărțile Oastei l'au întors.

Am poposit în Cugir de unde scriu aceste şire, aducând înainte de toate, laudă și mulțumire Domnului pentru toate căte a făcut nouă...

In călătoria mea, am descoperit lucruri mari... Am avut între noi, un om care de 2 ori era să-și pună capăt zilelor.

Odată spune el, m'am dus la la Mureș. Și căutând un loc unde era apa mai adâncă, m'am desbrăcat de haine pentru a mă arunca apoi în apă. Dar în înțe de a face acest lucru mă apucai să scriu o scrizoare...

Si trecând pe acolo un om și bănuindu-mă ce voiam să fac, m'a luat și m'a dus acasă.

Domnul m'a scăpat dela o moarte sigură.

Dar gândul sinuciderii nu-mi pierise din minte.

Fiind și bețiv, gândul acesta tot mai mult punea stăpânire peste mine, mai ales că duceam și cu femeia o viață amară.

Intr-o zi am zis către femeie, ore cumu-i când se spânzură omul?

După aceea m'am dus afară,

am luat un ștreang, l'am pus de șopron, și m'am agățat cu gătit în el.

Un vecin al meu ce văzuse cele ce-am făcut, a alergat repede și a început să strige... leșind sora mea, a venit cu un cușit să tale funia... Dar în zăpăcea accia, se necăjă cu dosul cușitului... nu știa ce mai face. Eu negrismen de tot... vecinul striga disperat sub mine.

In sfârșit sora a reușit să tale funia...

Scăpasem pentru a doua oară... Domnul a avut milă de mine. Sora mea care și ea suferise de un duh rău, mi-a dat carteau: *Intrați în Oastea Domnului* pe care căldură-o m'am linșit și mi-au perlit cu totul gândurile reale.

Doamne, Doamne, ce bucurie acum pe el și pe femeia lui... In casa lor este acum pace.

Slăvit să fie Domnul de lucrurile minunate pe care le face prin Oastea Lui și prin umilul vas de care se slujește în lucrarea Lui.

Ilie Marin, ostaș, Săsciori.
(Va urma).

Invitare la Blânci—Tecuci.

Pentru Dumineacă 12 Ianuarie 1936, — sunt rugați toți frații care vor putea lua parte la adunarea fraților ostași ce va avea loc în comuna Blânci, (2 kilometri dela Corod).

Frații care vor veni seara vor găzdui la frații din Corod. Frații se vor îngriji și de ale Mariei și Martei. Vă așteptăm cu drag.

Preot Iancu Moldiș, ostaș
Corod—Tecuci.

50 de tineri au depus legămant.

In ziua de sf. Nicolae am avut o mare bucurie la Matca—Tecuci. In adunarea Oastei 50 de tineri, feciori și fete, au pus legămant că s'or luptă pentru măntuirea lor și a celorlalți tineri. La acest început au luat parte și scumpii noștri frați Colonel Coman Ionescu și avocat Traian Corodeanu.

După liturghie au cuvântat frații mari mari, iar la ora 3 ne-am adunat în casa de adunări a Oastei care a fost neîncăpătoare, deși e de 10 metri lungă și 6 lată. Părintele Pohrib a vorbit plin de dragoste pentru cel tineri cari de bunăvoie încep această luptă. Mai vorbesc frații Nicolae Zitcă, Tache Grădinaru, Paraschiv Sărghie. Nu eram pe pământ. Eram în carul de foc al bucuriilor de biruință.

Slăvit să fie Domnul.

Paraschiv Sărghie, ostaș Corod—Tecuci.

Din Mănerău—Hunedoara.

Duminică în 8 Dec. am avut bucurii neașteptate în com. Mănerău unde pe neașteptate ne-am hotărît a ne intruni frații din com. Batiz, Cerna, Sănmărești, Crișeni, Nădiștie și Zlaști. Începând dela sfânta liturghie până la inserare împreună cu părintele și alți mulți credincioși din sat ne-am bucurat de un program bine reușit: cântări, vorbirile, declamări și lacrimi de bucurie.

Cu altă ocazie vom arăta credincioșilor din acea comună mai mult, dacă Domnul va vol.

Slăvit să fie Domnul.

Oh. Munteanu
ostaș în Batiz.

Din carnetul unui ostaș.

„Nu ți-e rușine?”

Mă întrebă un om: nu ți-rușine să stai la discuții cu oamenii cari au mai multă școală, cu cei mai învățăți?

— De ce dragă, să-mi fie rușine?

— Aici sunt oamenii învățăți!

— Dragă prietene îți voi răspunde să îți lămurisesc. Și o spun clar ori și cui nu mil rușine să vorbi despre scumpul meu Mănuitor, căci El a zis cine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele și Fiului omului se va rușina de el când va veni într-o slava Tatălui (Marcu 8, 38).

Și dacă se leaptă cineva de Mine înaintea oamenilor va fi lepădat și el înaintea ingerilor lui Dumnezeu (Luca 12, 9).

Lar căt despre aceia că ei sunt învățăți, Sf. Apost. Pavel zice, că înțelepciunea lumi este nebunie înaintea lui Dumnezeu (I Corinteni 20–21).

Căci puțini sunt de cei învățăți cari să fie pe calea măntuirii, fiindcă trebuie să se smerească și să nu se bizeze pe înțelepciunea lui învățăță în școli lumești, ci pe a lui Dumnezeu care este frică de El (I Corint 1, 26).

Domnul voiește să îl învăță în școală cea mare, în „școala“ Duhului Sfânt, de acești „școlari“ se folosește Domnul în via lui. Fratilor nu tăceți. Mărturisiti-L, din dragoste, pe Hristos ori căruia suflet. Și dacă fiecăruiu înpărte cinstea cuvenită lui (Romani 13, 7).

Vasile Danilevici, ostaș a lui Isus Biruitorul, Margina—Rădăuți.

Biruințele dela Vurpăr—Alba.

Minunate sunt lucrurile Domnului. La Vurpăr, Oastea lui Isus Biruitorul e în plină ofensivă.

Legămantul pe care l-a depus cele 35 de suflete, a fost un legămant străpit cu lacrimi. Ah ce clipe mărețe a dat atunci Domnul, copililor Lui.

Lupta e în tot. Cu Isus Biruitorul, înainte...

Nu vă rușinați de Domnul!

Un frate tânăr.

Furtuna, „sloboda“ și telefonul.

Furtunile și viforele cele mari strică mai întâi telefoanele. Doboară stâlpii de telegrafi și rupe sărmale — și prin astă satul respectiv, casa respectivă, jinutul respectiv, și-a pierdut legătura telefonică; nu mai poate grăbi cu depărtările și nu mai stie nimic ce se petrece.

Așa e și cu viforul spitalilor și patimilor. El strică mai întâi telefonul nostru cel sufletesc; legătura noastră cu Dumnezeu.

Când prin viața noastră trece vifor de patimă și spite — el ne strică mai întâi telefonul rugăciunii, vorbirile noastre cu Dumnezeu; ne ia grailul, ne l-a credința, ne l-a mintea, ne l-a rușinea, ne l-a frica de păcat, ne l-a și ne rupe orice legătură cu ceriul.

Și când vin revoluții și răscole, tot aşa se întâmplă. Furtuna lor strică mai întâi telefonul. Când, la sfârșitul războiului, venise și pela noi pe se patre un pic de „sloboda“ rusească — telegrafele au fost puștiite cele dintâi. Orice „sloboda“ strică mai întâi telefonul pentru ca să se facă „noapte“ de nesiguranță și nime să nu mai stie ce se petrece prin țară și lume.

Așa e și cu „sloboda“ păcatului. Așa e și răscoala pe care o face patima și păcatul în viață noastră.

stră. Ea rupe mai întâi telefonul, legătura noastră cu Dumnezeu și prin astă face „noapte“ și peire în viață și sufletul nostru.

Fratele meu! Cercează-ji telefonul sufletesc. Și de cumva e stricat și nu funcționează — repară-l. Încopice iar sărmale la loc și refă-ți legătura cu ceriul, cu Dumnezeu.

Patru luni de apostolie.

Insemnările unei ostașe.

Cucerinice părinte Iosif,

Cea mai dulce viață pentru un ostaș este când lese cu totul din tabără și uitând ce este în urmă se aruncă spre cele dinante (Filipeni 3, 13).

Prin cinci județe.

Am cercetat cinci județe. Și am găsit multe suflete însetate după cuvântul lui Dumnezeu.

Multe ași fi putut scrie depre cum lăzărează Domnul și cum se luptă satana pentru a ne impiedeca și a ne înfrica.

Cu o patrulă de frați și surori din Nămoloasa am plecat la drum.

Nu mai pot trăi — primiți-mă în Oaste.

Am ajuns într-o comună unde la o nuntă un Tânăr a fost tăiat și omorât... Tânăr său, care însuși purta 7 lovitură de cuțit, a venit la adunare și plângând ne-a spus că vrea să urmeze și el în Oaste, că nu mai poate trăi în lume...

Pentru voi nu-i loc în sat.

Trecem mai departe. Seară, lângă podul Siretului un moș din Cordă ne striga: voi năveji loc în sat...

Nu, nu pentru noi nu este loc... în lume.

Pilde și asemănări.

Pentru Cartea Biruințelor.

Dela drapelul roș, la drapelul Domnului.

Prin voia Domnului raportăm că Oastea din comuna Nădrag jud. Severin luptă înainte.

Am avut de suferit căci ni-au dus pela Primărie pela postul de jandarmi. Ne-a închis localul de adunare ne-a amenințat, ne-a scutită ne-a prigonit în tot felul căuțând să ne despărță de dulcia și draga noastră frăție. Dar cu toate prigonirile lor, slăvit să fie Domnul că dacă au văzut că totul e înzadar ni-a lăsat în pace. Și din această luptă a eșit învingător și băruitor lărași acela care au biruit lumea, Isus Biruitorul, și prin El biruim și noi.

Mergem înainte și chiar dacă dela noi nu sa văzut vro flacără dezmătușă, totuși carbunele nu s'a stins, ci, arde mereu.

Aici în Oaste avem și câteva biruinți cum e fratele I. Silaghi, care înainte de a intra în Oaste era un înflăcărat propagandist al Socialismului, era secretarul lor aici în Nădrag alergă în toate pările prin București prin Cluj spre a ținea sus drapelul roș și în timp ce el alergă în acestea că familia sa uferă de foame și frig.

Acum altele sunt căile lui, alegări și azi dar nu să vestească ideile oamenilor ci credința și terarea păcatelor în numele lui Isus Hristos cel răstignit.

Plângi de bucurie când îl auzi pe acest frate cum îl mărturisește pe Domnul și strigă sus și tare că până la moarte va sta la postul acela unde la pus Domnul lui, până acum ținea în mână Drapelul roș azil ține pușca (Biblia) cu care pușcă căte un suflet care să moară pe veci față de lume și păcat.

Din muzicantul lui Satan — muzicantul Domnului.

Si vine fr. Suciu care înainte de a intra în Oaste era muzicantul lui Satan, în toate cărciumele el canta pentru diavolul, azi cu harmónica aceia îl slăvește pe Domnul cântând cântările Oastei cele pline de miere duhovnicească. Cântă acum Domnului că diavolului a cântat destul și toți și toate am fost niște morți ce-am înviat niște ol perduite ce la găsit Isus Păstorul cel bun. Pentru toate slăvit să fie Isus Biruitorul.

Frații din Nădrag, jud. Severin.

Nebunul.

Odată un biet om înebunise. Si ajungând la marginea mării și văzând înținsul apei, ne dându-și seama ce face, își comandă cu glasare: „Inainte marș“. Si merseră înainte până ce îl acoperă valurile și se înecă.

Doamne ferește, ce râu e de omul nebun. Dar îată că în chipul acesta sunt și mulți oameni în lumea mare, cari trăiesc aici pe pământ, petrecându-și viața în chefuri și păcate. El nu se uită la valurile păcatelor și își zic: „lasă să-mi trăiesc viața“. Adeci își comandă: „Inainte marș“ și se aruncă în marea fărădelegilor, neluând seama ce fac și se înecă. I-si pierd măntuirea, pierd pe Dumnezeu și se înecă singuri în osândă.

Doamne ferește-ne de o astfel de nebunie.

Iacob Suciu, ostaș
com. Valea-Largă, jud. Turda.

Din roadele „civilizației“.

Se „roșesc“ și se pudrează și bărbații.

Nebunia femelor-păiae dela orașe de a-și mânji cu boeli de diferite culori părul, fața, buzele, sprâncenele, unghile, nu numai că se întinde cu furie și la femeile dela sate, dar tinde a pune stăpâniere și la bărbații.

Incep a se vedea tinerel filii-zoni cu părul colorat și încărionat cu fierul, cu fața pomădată și fardată, cu unghile boite cu roș și fasonate în chipul ghiaierelor unor păsări de pradă.

Acesta e numai începutul. Mâine poimâne îl vom vedea și cu sprâncenele smulse cu cleștele și cu buze boite cu rouge.

Fraților! Dacă atotputernicia

scumpei noastre „civilizații“ ne-a făcut atât de slabii, încât n-am fost în stare să ne impotrívem nebuniei femelor de a-și schimba făptura, să luptăm cu toată hotărârea ca să împiedecăm întinderea molimiei și la bărbații.

Sfânta Scriptură ne spune că-

Plot-Major Eftimiu Florea
ostaș al Domnului, Oradea.

Adunarea Oastei dela Craiova.

Mari bucurii au avut frații din Craiova în ziua de 15 Decembrie, când la cheamărea făcută, au răspuns mulți de frați din 4 județe și multe comune din părțile aceleia.

Sâmbătă seara, ne scriu frații, am tras un «chef» duhovnicesc până la miezul nopții.

Iar a doua zi după eșirea dela biserică am făcut o procesiune pe străzile Craiovei, punând în mirare pe mulți locuitori din cetatea «luminișilor plăceri».

După amiază dela ora 3 pâna la 10 a urmat plin de duh adunarea Oastei... Au vorbit, s-au rugat frații: I. R. Serbănescu, V. Căneană, din Craiova, Preda Lavrincă din Buzău, Dumitru Iordache misionar Valea, apoi au declarat micuții: Ilie, Nicolina și Margareta—Bădoi. A încheiat fr. Serbănescu și fratele Firu G. Deică, care a venit 86 km. pe jos, iar fr. D. Tineea a făcut o călduroasă rugăciune.

Slăvit să fie Domnul!

V. Căneană și D. Tenea, ostași.

Foc mare în Cărpiniș, jud. Sibiu.

Preacucernice părinte Trifa!

In zilele Crăciunului, com. Cărpiniș, jud. Sibiu, a răsunat de căntările Oastei. În ziua II-a a fost la școală adunarea Oastei. După vecernie adunarea a continuat tot la școală. Adunarea a continuat și după cînă până târziu. A luat parte lume multă din sat. După cînă a luat parte și pă. Ion Munțiu și inv.-director Bogdan, Părințele Munțiu, a spus răspicăt că Oastea Domnului și o îndărtire a Bisericii noastre și a păcatelor noastre cineva.

Fr. Simion Bogdan, din Rod-Sibiu, care a fost sufletul adunărilor dela Cărpiniș, a mulțumit pă. Munțiu pentru dragostea ce o are față de Oaste. A vorbit și dîl inv.-director Bogdan, insușit de scopurile Oastei și a arătat puterea credinței.

A 3-a zi de Crăciun, s'a făut din nou adunare, atât după amiază cât și seara până la miezul nopții. Fr. Simion Bogdan a înțărât mult pe frații din Cărpiniș. Au luat parte foarte mulți credințoși.

»Să aprins un foc mare în Cărpiniș. A fost ceva rar. Au curs multe lacrimi. De acum Oastea se va aduna la școală—îmi spunea fr. Simion în suflare.

Din Poiana-Sibiu au luat parte fr. N. Vonica și Dumitru Simion.

Slăvit să fie Domnul pentru aceste biruinți!

Nicolae Vonica.

Din comuna Dragu, Râm.-Sărat.

Frații din 4 județe, 28 comune cu 3 steaguri.

Cucernice părinte Trifa, vă raportăm și noi de mările bucurii avute cu prilejul adunării fraților în comună noastră.

La biserică am cântat cu toții răspunsurile, iar în vremea mînuitului «Tinerime rătăcită» și alte cântări de-ale Oastei.

Părintele a arătat că Oastea însemnează întoarcerea la viața primilor creștini... Fratele Tache a vorbit și el storsând lacrimi din ochii celor ce ascultau. După eșirea din biserică, d-l notar, ne-a spus fuiante și voia să ne opreasă întrebăndu-ne de autorizație.

Dar a avut cuvenitul răspuns prin cuvântul domnului inv. M. Stoica și al părintelui...

După masă ne am bucurat cu toții în cântări, cuvântări și declamări, despărțindu-ne cu lacrimi și mulțumind Domnului pentru toate cîte a făcut nouă.

Irimia Staicu, ostaș.

Invitate la Globul-Craiova jud. Severin.

Oastea Domnului din comuna Globu-Craiova, jud. Severin, roagă pe toți frații să la parte la adunarea ce va avea loc pe 2 Februarie.

Toți frații sunt așteptați cu drag.

Mihail Sandu, ostaș.

Măreața adunare dela Tecuci.

Au luat parte frații I. Gr. Oprisan, avocat Traian Gorodeanu, Lt.-Colonel Coman Ionescu și mulți frați din toate părțile cu 5 steaguri.

Preacucernice părinte Trifa,

Duminică, 22 Decembrie, am fost la marea adunare din orașul Tecuci. — A fost o adunare înșinuătoare, cum de când viețesc, eu nu am mai văzut.

St. Liturghie, a fost oficiată de 3 preoți.

După slujbă, a vorbit pă. protopop din partea locului arătând însemnările misișării Oastei Domnului Isus Biruitorul. Îndemnând poporul să urmeze aceasta misișcare care lucrează în sănătatea Bisericii și să nu dea crezare celor ce spun că Oastea Domnului va fi sectară.

Apoi cu binecuvântarea părintelui protopop a luat cuvântul fr.

I. Gr. Oprisan cu glas de finger, storsând lacrimi multe din ochii celor ce erau de față. N-am să uit niciodată clipele petrecute atunci.

Mărturisirea fr. Eftimie a stors și ea multe lacrimi.

În cîntecile Oastei, frații s'au împărăști apoi cu sf. Taine.

S'a împărăștit multă hrană duhovnicească. Eu însuși am plecat cu strajă plină de daruri dela adunarea aceasta.

Slăvit să fie Domnul!

Penzuș I. Nicolae, electrician bobinător auto, ostaș al lui Isus Biruitorul Focșani.

Din minunile Oastei.

I-a adus la adunarea Oastei cu lăutari. — Intreg poporul atras în cursa Evangheliei.

In ziua de Naștere Domnului, salaria a fost crunt băut. Anunțam că la orele 2 d. m. Oastea Domnului din loc își va începe adunarea; dar durează că se adună numai cei 4 soldați din acest Pătrat. Așteptăm doară vor mai sosii niște gradați cu vră trupă din orașe care va parte. Dar se vede că fiecare au rămas la pîchetul lor.

Regruji înăuntru învin. Înamicul așteaptă.

— Ce-i de făcut?

— Domnul ne vorbește prin Duhul sfânt: Nu stați pe loc, îndrăsniti.

Plec eu la recrutare. Fratele Gheorghe îmi înfășoară cuvântul. Mă duc în colonie, i-au pe lăutarul Nicolae Igref, și îl zic: vrei se ne zici aza ca să ne petrecem?

— Vreau până când? Întrebă lăutarul.

— Până când va voi poporul.

la lauță și porinim.

— Ști se zici »deșteaptă-te creștin!«

— Știu răspunse omul.

— Ei, dacă știi începe. Și așa am pornit cu lăutarul în frunte prin sat. Când am ajuns la locul de adunare lumea venea ca la o

minună. In câteva minute sala a fost plină.

Acum aștepta lumea se vadă ce o să fie cu lăuțar, ce caută el în adunarea ostașilor.

Li rog pe toți în numele Domnului să se puie în genunchi. Ne rugăm Domnului și deschidem adunarea. Apoi li zic lăutarului: cântă și tu cu alătura după noi, Laudă și tu pe Domnul cu alătura (Ps. 130 v. 3).

Lumea a rămas mirată, dar au plecat măngăiați cei ce au înțeles cele röstite în adunare.

După încheierea fratele Gheorghe vrea să plătească pe lăutar dar omul răspunde că nu îl trebuie nimic, ci se roagă Domnului ca să poată și el să urmeze.

Slăvit să fie Domnul Isus Biruitorul că ne-a învrednicit de am preterit și această zi în loc de frații. Cuvântul Domnului a fost vestit la mai multe suflete. — Așa că Satan nu rămas crunt băut. Că nu și-a putut desface programul lui.

Al frației voastre Petru Faur, cantor-oșa, născut în com. Hărăganii, jud. Hunedoara colonizat în Banatul de vest granița Jugoslavă. — Com. God, județul Timiș.

Biciclistii Oastei.

Fr. Grigore Farcaș-Turda.

Dela începutul ei, Oastea Domnului, a creștă și »nebunie« pentru Hristos. Fiindcă și ea, Oastea, e o »nebunie« pentru Hristos!

Și »nebunie« de aceștia pentru Hristos, even, slavă Domnului, azi prin toată țara.

Între aceștia sunt și cei cari colindă drumurile țării, cu bicicletele. Avem o ceată întraseagă și de așa numiții »bici-cliști ai Oastei«.

Unul dintre aceștia e și fr. Grigore Farcaș din Turda, al cărui chip îl dăm alături. El cutreieră cu bicicleta, sate și orașe — Intreg Nordul Ardealului — vestind pe Domnul și Oastea Lui.

A desfăcut și desface multe cărți de-ale Oastei și întărește pretuindeni și cu cuvântul său adunările fraților. A avut însă și de suferit. A

fost dus pe la poliție, legat, etc. Domnul însă la scăpat din toate.

Ei să-i dea multă plată cerească pentru munca ce o depune în cîrori Lui.

In frunte cu păstorul lor sufletesc...

Un minunat raport ne a sosit din com. Gornești—Mehedinți. Raporteză fr. I. I. Popa. Să raportează lucruri minunate. Peste o sută de frați se adună toate de la în casa fratei Căpescu în frunte cu păstorul lor sufletesc. Un cor au frații de acolo de 40 persoane, de mai dragul să-l ascuții...

Așa da. Așa se înțelege o Oaste. Păstorul să fie la datoria lui: în fruntea oilor. Să însuși păstorul să dea pildă bună oilor.

Să oile vor merge atunci după păstor, Niciodată, cu rău și aspreala nu facă cît facă cu un pic de blănă-deje și dragoste.

Dovadă Oastea din Gornești.

O concentrare de 3 zile pe frontul Jud. Bala și Botoșani.

Cu sacul pînă cu grâu din »turnul« nostru drag am pornit să arunc sămânța Domnului pe ogorul Lui.

La Borosia, pă. Rafailă, m'a primit cu mare bucurie. A luat cărțile Oastei și ne-a urat spori în lucrul Domnului.

După bucuriile avute între frați, am mers în satul Stirbăt. Aici pă. e contra... Dar lucrarea Domnului sporește... Întovărășit de fr. Benrad am pornit la Sodomeni. Aici Oastea e pe cale de înfiripare... Am stat de vorbă cu părintele și după ce a aflat ce e Oastea și ce rost are, m'a incurajat și mi-a dat binecuvântarea de a spori în lucrul Domnului.

Cât m'am bucurat la frații din Bascaci, Budeni și în alte părți cu frații... Și mereu mereu înainte.

Slăvit să fie Domnul.

Fr. D. Grigoriu, Budeni—Bala și Gh. Benrad, Dumbrăveni—Botoșani.

Dela frații de pe front.

Inainte de sărbători ne-am cercetat 2 frați din Moldova: N. Negoiță dela Tudor Vladimirescu—Tecuci și P. Orebănu dela Guleanu—R. Sărăt.

Minunate lucruri ne-au povestit frații. Pe tot loc pe unde au fost, au vestit pe Domnul răspândind cărți și făcând adunări.

Au avut de îndurat multe. Numai Domnul știe. Dar cu credință în Isus le-au trecut pe toate. O adunare minunată au avut la Brașov, la fr. Arsu, și la fr. Gh. Iuga—Întorsura Buzăului etc.

Pretutindeni frații au sămănat sămânța cea bună.

Domnul le va răsplăti.

Din Dobriceni—Valea.

O minunată adunare au avut frații din Olența în susnumita comună.

Deși timpul era ploios, frații ostași au alegeră din toate pările pentru a se bucura în Domnul.

Ai grăit pă. Boiangiu, inv. licențiat, G. Bobei, fr. Glăvan, Ciangavela, Neamțu, Moise, Antoniou și alții, iar câteva surori au declarat poezii.

Concentrarea dela Călărași.

In ziua de 6 Dec. (sf. Nicolae) a avut loc în com. Călărași o adunare minunată. Au luat parte frații din 4 județe și 13 comune.

Au vorbit frumos frații soșii din toate pările. Mîscător a grăit fr. Părvu Constantin dela București. Mult a cutremurat sufletele căntarea «Tinerime rătăcită».

Oastea lui Isus Biruitorul e în plină biruință.

Slăvit să fie Domnul!

Florea Ghibuță, ostaș.

INVITARE.

Fr. Mihail Crețu, colonist în comuna Balachioi, jud. Durostor, of. Acadinar din Dobrogea, roagă pe toți frații al cerceta, spre a se interînă în Domnul.

„Pe mine m'a trezit din morți – un mort“.

Mișcătoarea mărturisire a unui om întors la Dumnezeu.

Puterea Evangheliei, se arată mai-ales în convertirea sufletelor; în schimbarea din temelie a vieții unui om pierdut și păcătos. Cele mai minunate întâmplări nu se află în istoria lumii, ci în istoria în-toacerii oamenilor la Dumnezeu. Această istorie ar trebui scrisă și introdusă în școli, și pe tot locul pe unde se face aşa numita „educație“.

Un întors la Dumnezeu, spunea într-o adunare religioasă: pe mine m'a trezit din moarte și m'a adus la viață – un mort!

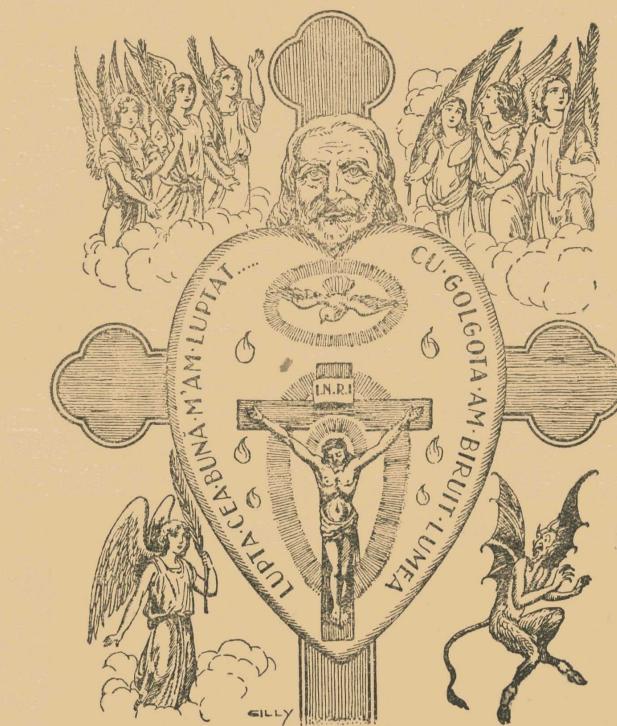
Un mort?... toată adunarea rămase mirată în fața acestei mărturisiri. Cei mai mulți credeau că e vorba de Mortul nostru cel mare, care ne-a inviat pe toți: Isus Mărtitorul. Dar cel convertit spuse următoarea mult grăioare istorie:

Eram un om de lume. Trecusem de 40 ani. Si cu cele religioase n'aveam nimic, nici eu nici soția mea. Si o duceam rău de tot. Eu trăgeam într-o parte, soția în alta. Si de multe ori ne mai trăgeam și de cap. Într-o iarnă, soția mea a apucat a merge la niște adunări, unde se spunea că se predica și se cântă frumos. Si nu peste mult, a venit foarte schimbătă dela aceste adunări. Vorbea tot despre Dumnezeu. Si spunea că ea s'a hotărât să-și schimbe viața și să trăiască, aşa cum vrea Dumnezeu. Si mă indemnă și pe mine să fac aşa. Dar eu rădeam de ea. Si când nu mai înceta cu predilecție, o injuriam și îi strigam răstăi să tacă. De la o vreme se întoarce dela adunare cu o carte, despre care spunea că-i Biblia. Si de-acumă înainte se ținea mereu după mine cu cartea asta. Imi cetea, îci și colo, din ea și-mi spunea că eu sunt acela despre care citește.

Asta m'a infuriat și mai mult.

„Alfuriso! de-aștea ai învățat tu în adunarea voastră, să mă călăști din carte?... Așa învățăți voi, femeile, acolo să vă batjocoriți bărbății? – și îi smulgăteam cartea din mână și l-o călcam în picioare...

Si aşa a mers viața noastră multă vreme. Un an de zile. Din ce imi vorbea mal mult de Dumnezeu și din ce imi ctea mai mult din Biblie – eu mă infuriam mai

mult. Ea începea cu Biblia, și eu o sfărseam cu sudalma și bătaia...

Dar într-o bună zi, soția mea se întoarce dela adunarea ei, par că altă. Era par că, schimbătă cu totul. Era și la față aşa de schimbătă cumva, cum n'ao mai văzusem. Eu începînd iar cu batjocurile și injurările mele. Dar ea se înfoarce spre mine, mă privi aşa cumva, cum nu mă mai privise nici odată și îmi zise cu grai stins și bland: „Bărbate dragă, să știi că eu, începând cu ziua de azi, am murit... pot să spui ce-ți place... pot să mă batjocorești... pot să mă bață... pot să mă omori... eu n'am să-ți mai zic nimic...“

– Ha, bine dracă cai muști! – strigai eu, răzând batjocoritor, cu hohot.

Eu nu credeam că soția mea va tăcea, dar ea și-a ținut cuvântul. În fața tuturor batjocurilor și

înjurăturilor mele, ea tăcea mereu... de căte ori o înjuram și-o batjocoream, ea se uita cu milă în ochii mei și plângere... Astă era răspunsul ei...

Tăcerea astă a început să mă pună pe gânduri. Batjocura mea, par că se întoarce în capul meu. O simțeam că mă rănește pe mine. Îmi țineam însă, „fiera de bărbat“, și-i dăm înainte cu înjurăturile. Dar a venit aceia noapte neuitată pentru mine. Adormisem după o seară de chef cu prietenii. Noaptea târziu, par căud pe cineva grăind. Un glas se ridică de undeva. Asculț. E glasul soției mele care se roagă undeva într-un colț al casei. O aud cum zice: „Doamne Isus Ajută-mă să-l aduc la Tine și pe soțul meu. Si dacă nu l-am putut aduce cu cuvântul Tânăru, ajută-mă să-l aduc cu moartea mea, cu răbdarea mea, cu tăcerea și suferința mea. Dă-mi

Doamne dragoste să-l iubesc, dă-mi putere să rabd, dă-mi lacrimi să plâng și dă-mi ajutor să rămân „moartă“ până ce va invia și el la o viață nouă...“

N-am mai putut răbdă. Această rugăciune mie mi-a fulgerat înimă. Am sărit din pat și am început să plâng ca un copil: „Iată mortul a inviat – scumpa mea soție – am strigat, sărutându-mă înințe și față plină de lacrimi. Si din aceea clipă, în casa noastră sunt aici doi oameni, cari morți au fost și-au inviat, pierduți au fost și s-au aflat...“

Iată o convertire deosebit de minunată, care spune mult și ne învăță mult. Nu și-a putut aduce soțiu la măntuire cu cuvântul lui Dumnezeu, dar l-a adus cu „moartea“ ei, cu răbdarea ei, cu dragostea ei, cu lacrimile și rugăciunile ei...

Această convertire să ne fie de învățătură și nouă ostașilor. Căci noi uităm atât de mult, celiace este temeiul măntuirii noastre și a altora: „moartea“ noastră, răbdarea, dragostea și suferința noastră. Domnul Isus a murit pentru ca să ne invieze pe noi. Si noi trebuie să murim mai întâi, pentru ca să putem ajuta și invierea altora...

Scumpul meu frate și soră din ostașia Domnului. Nu uită un lucru: pe cel mort în păcate numai un alt „mort“ care a inviat din morți îl poate invia la o viață nouă... Legământul Oastei, însemnă moartea noastră – sinumal prin „moartea“ noastră, putem aduce și pe alții la Dumnezeu.

De multe ori cu cuvântul lui Dumnezeu nu poți străbate în inimă. Găsești o inimă tare care respinge cuvântul lui Dumnezeu. Dar cu „moartea“ ta – cu dragostea ta, cu răbdarea ta, cu lacrimile și rugăciunile tale – poți răni și cea mai înțepătă inimă. Si poți intra și în ce mai închisă inimă.

Să nu uităm, Golgota însemnă biruință. Dar și moarte. Biruință de pe Golgota a venit prin moarte. Si aşa vine și azi.

Deci frații mei, prin „moartea“ la viață și biruință...

**Jumătate pogon de pământ
îmbia celui care-l scapă de
sudalmă.**

Preacucernice Părinte Iosife.

Pe ziua de 15 Decembrie, mă-l am luat și eu cosul cu cărțile și am plecat în cerceitatea fraților din com. Cetate-Dolj

Ajungând în piață am scos cărți și calendar spre vânzare... Venea lumea și se uita și-l plăcea, dar nu cumpăra, zicând căs prea scump... Dar tutunu nu era prea scump...

Atunci am început să le vorbesc oamenilor despre Domnul, despre măntuire, viața viitoare, moartea și păcate.

Si s'a grădit lumea ca să asculte ce le spuneam.

Si un moș bătrân, a venit atunci la mine și în auzul tuturor a zis:

Nepoata, eu îți dau o jumătate pogon de pământ numai să-mi spui ce să fac să mă las de înjurături și sudalme... Eu am luat atunci certea cu Sudalma și l-am zis:

Moșule, ține-ți jumătatea de pogon și l-acestă cără care te costă numai 10 lei. Dacă o vei căsi și vei face ce spune în ea, vei scăpa de păcatul sudalmei și de alte păcate.

Si au rămas moșul mulțumit că l-am lămurit.

M. I. Glăvan ostaș,
Mojațel-Dolj.

Omul cât trăește...

*Omul care cât trăiește
Pe Domnul sfânt îl iubește
Și și petrece traiul său
Prin sun spune Dumnezeu,
Este ca un pomisor
Sădید lângă un izvor.
Care dă la vremea sa
Poame bune ca mierea.
Si Domnul sfânt îl va da
Cine ce se poartă așa,
Canună strălucoare
Si raiul cu tot ce are.*

JACOB SUCIU ostaș,
 Valea largă (Turda).

Ce poate face „bănuțul văduvei“.

»Foata mea umbă în 5 case.« – A căpătat un ajutor de 50 Lei, dela primărie și din el a trimis 35 Lei, abonament pentru unul care are 6 copii.

Si acum, l-o plătesc eu că am căpătat ajutorul dela primărie 50 de lei. Si 35 îl dau pentru el, dar nu vreau să știi cine îl-a plătit-o.

Iată și aici »bănuțul văduvei, iată ce poate face bănuțul văduvei.

Publicăm această duioasă scriere și cu o întrebare de conștiință pentru cei care au mijloace, dar nu îndură să-și aboneze o foate de hrană sufletească.

O bătrână văduvă hrănește 5 case cu foaia ei și din un ajutor de 50 Lei, rupe 35 pentru alții – în vreme ce atâtă și atâtă își compusă căstigurile și alții își risipesc banii.

O rugămintă.

Frații de mal jos, aflându-se în strămoare, roagă pe toți frații și înimile bune, a-i ajuta, fiecare cu ce vor putea. Ajutorul se vor trimite pe adresa lor: Ni-

colae Cleantă, com. Fedeleșolul, jud. Argeș, Rădoiul Constantin student sărac și orfan com. Săliște, jud. Sibiu, Str. Podul Herța Nr. 485, Florea Muscalu, com. Milosești, jud. Ialomița.